

År 2013 var tredje året på sommarskolan i Forshaga för fyrabarnsfamiljen Ahlinder Rudolfson.

Som vi hade längtat:

Sunna, fyra år, hade under ett helt år pratat om sin "bästa kompis Emmy", som vi hade avfärdat som en låtsaskompis. Så stod hon där, Emmy, alldeles på riktigt. Resten av veckan lekte de intensivt. Korridoren på Forshaga akademi var en underbar värld och i deras lek fanns inga funktionshinder. Carl, sju år, längtade efter att få spela boll. Antalet kromosomer i kroppen har han aldrig ägnat en tanke.

Stella, nio år och vår stjärna med Downs syndrom, växer i hela sig under sommarskolans dagar, inte minst av att känna sig som stormens öga, Den Det Handlar Om, vara normen och inte undantaget. Vera, 12 år, var spetsad på en vecka med Bergsgårdens ponnyer.

Vi vuxna då? Vi längtade efter att få säga hej till vänner, lära känna nya fina barn, prata och tänka stort och smått under workshops och allt det som faktiskt bara sommarskolan hittills kunnat ge i vår värld med ett barn med funktionsnedsättning.

Fyra dagar med aha, pannan i djupa veck, tillverkning av material, samtal kring skola och fritid, det lilla barnets allra första kommunikation och avancerade lingvistiska termer.

Grammatik, ett stentråkigt ord och en livsviktig gemenskap.

Prosodi, våra betydelsebärande ljud och rytmer vi aldrig annars hade behövt ägna en tanke. Visst liknar ordet poesi?

Allt knutet till vad som måste läggas till våra mänskliga rättigheter – allas rätt till ett språk.

För Stellas del kunde vi snabbt bocka av nästan hela checklistan med ord som hon nu vid nio års ålder behärskar. Hon behöver nya utmaningar. Vilka dagar vi hade med handledaren Rigmor Boström, som följt Stella sedan hon var liten! Skratt, snack, koncentration och allvar.

Stella behöver utveckla sitt berättande och vi märkte hur väl hon behöver tecken, inte minst för att utveckla sin grammatik när hon talar. Stella går i vanlig klass och ska börja tvåan efter sommaren. Ettorna slås ihop efter ett system på hennes skola och hon kommer att få nya klasskompisar. Ettan har fungerat bra och vi hoppas och tror att skolan och pedagogerna har fått en struktur som fungerar.

Stella ingår i ett läsprojekt enligt Karlstadmodellen genom specialpedagogen på Habiliteringen Lundbystrand i Göteborg och under handledning av Irene Johansson. I skolan jobbar hon med läsprojektet vilket har fungerat bra. Stella läser om Hugo och får referensramar till texten som gör den begriplig och intressant. Hon har lärt sig läsa vissa satser och känner igen ord, nu gäller det att hon får generalisera sin kunskap för att finna läsnyckeln. Under ett av handledningstillfällena med Rigmor plockade Stella fram en bok, började läsa och försökte ljuda orden hon inte kände igen.

Sommarskolan är för oss vuxna i Stellas nätverk kanske allra mest förknippad med workshops, samtal utan gränser. I år lades visst fokus på matte. Irene gav utmaningar som att tänka matte och matteundervisning utifrån Karlstadmodellen. Ritsagan med Den Pedagogiska Lösningen som en grupp presenterade var hejdlös och riktigt fiffig – bland en mängd idéer.

Fokus låg också på läroplanen från 2011, som i hög grad betonar förmågan att ta reda på information och presentera kunskapen. Det ställer höga krav på eleven, och på nätverket och skolan att tänka utanför ramarna. Hur lösa en vanlig mellanstadieuppgift om hur människor levde under medeltidens Sverige, till exempel?

Sista timmen ägnade vi åt att prata om fritid. Vilka krav kan man ställa på organisationer, kulturliv och kommuner att anpassa aktiviteter för alla barn? Vad kan man själv göra? Erfarenheter och funderingar pendlade runt i grupperna.

Fyra fullmatade dagar, där det lektes med gamla och nya kompisar, där en alldeles bedårande liten bebis blev uppvaktad av liten och stor, där det fiskades en kväll traditionsenligt (och flera säkert fick många, så HÄR stora fiskar), där det jobbades, lyssnades, tänktes och samtalades.

Som vi hade längtat. Nu ville Stellas lillebror Carl stanna ETT HELT ÅR.

Under den fjärde dagen förändras blicken. På barn. Från att ha varit ett antal goa knattar och sköna kids framträder nya gestalter. Människor med förmåga. Kompetenta personer. Individer med oanade möjligheter.

"Det är inte dem det är fel på" – tanken far förbi och rodnaden hettar lite.

Sommarskolan i Forshaga är ett paradigmskifte.
Slå upp det om du känner dig osäker på betydelsen.

Om du är rektor/lärare/förskollärare/skolpolitiker eller rätt och slätt berörd på något sätt – ska du se till att gå kursen, uppleva dagarna.

Och förändra världen en aning.